

Prayer Sunday

Ari Savuoja

Sermon at St. Luke's Chapel, 25.5.2014

Translation from Finnish, Bastian Fähnrich

Matthew 6:5-13

Jesus told:

'And when you pray, do not be like the hypocrites, for they love to pray standing in the synagogues and on the street corners to be seen by others. Truly I tell you, they have received their reward in full. But when you pray, go into your room, close the door and pray to your Father, who is unseen. Then your Father, who sees what is done in secret, will reward you. And when you pray, do not keep on babbling like pagans, for they think they will be heard because of their many words. Do not be like them, for your Father knows what you need before you ask him.

'This, then, is how you should pray:

*“Our Father in heaven,
hallowed be your name,
your kingdom come,
your will be done,
on earth as it is in heaven.
Give us today our daily bread.
And forgive us our debts,
as we also have forgiven our debtors.
And lead us not into temptation,
but deliver us from the evil one.”*

Jesus said (Matthew 18:3-4): "Truly I tell you, unless you change and become like little children, you will never enter the kingdom of heaven. Therefore, whoever takes the lowly position of this child is the greatest in the kingdom of heaven."

We are children of God, if we are baptised as God's children, and if we wish to follow his good will. The child is also a good illustration of prayer, which is the topic of this Sunday. Christian faith is not essentially a matter of believing as truth that there is a God. The Bible says that even the demons believe that God exists - and shudder (James 2:19). Christian faith is first and foremost about a personal relationship with Almighty God. God speaks to us in his holy Word, the Bible.

Prayer, in turn, is to listen to God's voice and our talk to Him about our matters. God has promised to hear us thanks to Christ our Lord (Matthew 18:19-20, Proverbs 15:29).

Prayer is speaking to God – it is the breathing of the soul.

Prayer is at its best an intimate conversation with God. Prayer may include a request, but even more important, thanks and praise, because prayer is a sacrifice of praise or a thanksgiving offering given to God (Hebrews 13:15), the Christian fragrance.

If anyone ever wonders what distinguishes a Christian from a non-Christian, the most obvious sign is prayer. A believer cannot be distinguished from an unbeliever based on the colour of skin, or clothing, or language. But by prayer. The Christian prays.

How, then, should we pray? What would be the best way to pray? According to Jesus, the best place is in solitude and silence (Matthew 6:5-13) because there is no other present. It is just you and God.

Our Lord taught also to pray with each other. If we pray together, it must not be to flatter others, which would be hypocritical.

It is good to pray in our own words - not only based on ready-made wordings. However, the Psalms, for instance, are a good example of a common prayer ready to be used by us to console the mind and give us hope. The best prayer that is readily available for our use is the Lord's prayer – the prayer that our Lord taught.

Of course it is good to pray on a regular basis. A Finnish proverb says: Keep your way, then the way keeps you on track! Too often we feel that there is no time to pray, or we just forget to pray. It is good to remember that prayer cannot be stored up! That's why we pray without ceasing: in our coming and going, and returning, or always and everywhere!

What, then, should we pray? The Bible says that we should pray for the fulfilment of God's will (Matthew 26:42). Fortunately, though, God knows our needs even before we ask him (Matthew 6:8).

When we ask for a specific matter, temporal or eternal, we always have a good opportunity to thank for the temporal and everlasting which we already have. "Whatever you ask for in prayer, believe that you have received it, and it will be yours." (Mark 11:23-24).

Always are not able to pray. Because we are human beings, we sometimes get tired - it is understandable. Then it is good to know that we do not have to pray! Jesus himself intercedes for us (Hebrews 7:25), and the Holy Spirit intercedes for us (Romans 8:26-27). Prayer can also be wordless groans!

Sometimes it may seem that we do not know how to pray. It is good to remember that God does not hear us because of we are making many words, or using the "right" words, or wording our prayer in a sound sentence. A magical or enchanting prayer does not work either: God cannot be commanded or demanded by way of tricks.

However, the experienced worshipper can easily acquire so-called mannerisms in prayer to get into and raise the mood of praying, like repeating a word, or praying in a certain tone of voice, or any other means of praying. Such means have, however, no power or effect on God. For us, certain means of prayer can be of help, but these will already be pretty close to babbling, of which our Lord warned us (Matthew 6:7). Prayer becomes alive when praying to the Lord in new and slightly different words compared to the ones we have usually used in the past! Praying takes courage from us to break the traditional ways of wording prayers.

Sometimes our praying may appear to us like struggling or contriving. Then it is good to remember that we are not saved by praying - but by turning to Jesus. God does not require prayer as a condition of salvation. And God does not need any of our prayers, but we need prayer to keep the faith. God is almighty, He can make it without our prayers, but we can not make it. Prayer keeps us close to Jesus.

Many become frustrated because they do not see the answers to their prayers. But yes, God always answers our prayers! There are four types of responses: 1) No, 2) Yes, 3) Not yet and 4) Yes, but in a different way.

Finally, prayer requires humility. Prayer makes us like a child who does not command but is listening - listening to God and to our fellow human beings. Prayer takes us to act and live our lives according to our prayers: when we pray for the fulfilment of God's good will, we begin to live and act for the best of our neighbours, ourselves, and creation.

Let's pray: Holy God, our dear Father thanks to our Lord! Thank you that we can talk to you and that you're talking to us in prayer. Thank you, that for Jesus Christ's sake, you will hear us and draw us to you! We thank you for all the gifts that you have given us. We praise and worship you, all-powerful and all-knowing good God: you are great and holy, high and mighty! Amen.

Rukoussunnuntai

Ari Savuoja

Saarna Pyhän Luukkaan kappelissa, 25.5.2014

Käännös englanniksi, Bastian Fähnrich

Matt. 6: 5-13

Jeesus opetti ja sanoi:

”Kun rukoilette, älkää tehkö sitä tekopyhien tavoin. He asettuvat mielellään synagogiin ja kadunkulmiin rukoilemaan, jotta olisivat ihmisten näkyvissä. Totisesti: he ovat jo palkkansa saaneet. Kun sinä rukoilet, mene sisälle huoneeseesi, sulje ovi ja rukoile sitten Isääsi, joka on salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.

Rukoillessanne älkää hokeko tyhjää niin kuin pakanat, jotka kuvittelevat tulevansa kuulluiksi, kun vain latelevat sanoja. Älkää ruvetko heidän kaltaisikseen. Teidän Isänne kyllä tietää mitä te tarvitsette, jo ennen kuin olette häneltä pyytäneetkään. Rukoilkaa te siis näin:

Isä meidän, joka olet taivaissa!

Pyhitetty olkoon sinun nimesi.

Tulkoon sinun valtakuntasi.

Tapahtukoon sinun tahtosi,
myös maan päällä niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme.

Ja anna meille velkamme anteeksi,
niin kuin mekin annamme anteeksi niille,
jotka ovat meille velassa.

Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.”

Jeesus sanoi (Matt. 18:3-4): ”ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan. Se, joka nöyrytyy tämän lapsen kaltaiseksi, on suurin taivasten valtakunnassa.”

Me olemme Jumalan lapsia, jos meidät on kastettu Jumalan lapsiksi ja uskossa tahdomme hänen hyvää tahtoaan seurata. Lapsi on myös hyvä kuva rukouksesta, joka on tämän sunnuntain aihe.

Kristillisessä uskossa ei ole pohjimmiltaan kysymys vain totena pitämisestä, siitä että Jumala on olemassa – Raamatun mukaan pahat hengetkin uskovat, että Jumala on olemassa – ja vapisevat (Jaak. 2:19).

Kristillisessä uskossa on ensisijaisesti kyse ihmisen persoonallisesta suhteesta kaikkivaltiaaseen Jumalaan. Jumala puhuu meille pyhässä Sanassaan, Raamatussa.

Rukous puolestaan on Jumalan puheen kuuntelemista ja meidän puhetta Hänelle, meidän omista asioista. Kristuksen, Herramme, tähden Jumala on luvannut kuulla meitä (Matt. 18:19-20, Snl. 15: 29). Rukous on puhetta Jumalalle - sielun hengitystä.

Rukous on parhaimmillaan tuttavallista keskustelua Jumalan kanssa. Siinä voi olla pyyntöjä, mutta sitäkin tärkeämpää on, että siinä on kiitosta, koska rukous on kiitosuhrin antamista Jumalalle (Hepr. 13: 15), kristityn tuoksua.

Jos joku joskus miettii, mikä erottaa kristityn ei-kristitystä, niin selvin merkki on rukous. Ei meitä erota epäuskoisesta ihon värin perusteella, ei erilainen vaatetus, ei eri kieli. Mutta kristitty rukoilee.

Mikä sitten olisi paras tapa rukoilla? Jeesuksen mukaan paras paikka on yksinäisyydessä ja hiljaisuudessa (Matt. 6: 5-13) koska siellä ei ole muita läsnä. On vain sinä ja Jumala.

Yhdessä rukoilemistakin Herramme opetti. Jos rukoilemme yhdessä, sitä ei saa tehdä toisia mielistellen eli ulkokultaisesti.

On hyvä rukoilla omin sanoin - ei pelkästään valmiiden sanojen mukaan. Tosin esimerkiksi Psalmit ovat hyvä esimerkki valmiista rukouksesta, jotka lohduttavat mieltä ja antavat uskoa. Paras valmis rukous on Isä meidän –rukous, jonka Herramme opetti.

Tietenkin on hyvä rukoilla säännöllisesti. Suomalainen sananlasku on: varjele tapaa, niin tapa varjelee sinua! Liian monesti tuntuu, että ei ole aikaa, tai vain unohdamme rukoilla. On hyvä muistaa, että rukous ei varastoidu! Siksi saamme rukoilla lakkaamatta: menen, tullen ja palatessa eli aina ja kaikkialla!

Mitä sitten tulisi rukoilla? Raamatun mukaan meidän tulee rukoilla Jumalan tahdon tapahtumista (Matt. 26:42). Tosin onneksi Jumala tietää tarpeemme jo ennen kuin olemme häneltä pyytäneetkään (Matt 6:8).

Kun pyydämme jotakin tiettyä asiaa, ajallista tai ikuista, meidän on aina hyvä samalla kiittää siitä ajallisesta ja iankaikkisesta, jota meillä jo on. ”Kaikki mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva.” (Mark. 11:23-24).

Aina emme jaksaa rukoilla. Koska olemme ihmisiä, me joskus väsymme – se on ymmärrettävää. Silloin on hyvä tietää, että meidän ei ole pakko rukoilla! Jeesus itse rukoilee puolestamme (Hepr.7:25), ja että Pyhä Henki rukoilee puolestamme (Rm. 8: 26-27). Rukous voi olla myös sanatonta huokausta!

Joskus voi tuntua, että en osaa rukoilla. On hyvä muistaa, että meitä ei kuulla monisanaisuutemme takia tai sen takia, että osaisimme käyttää ”oikeita” sanoja tai asettaa sanamme hienoon lauserakenteeseen. Maaginen, taianomainen rukous ei auta: Jumalaa ei voi käskää tai vaatia poppakonsteilla.

Tosin harjaantuneelle rukoilijalle saattaa helposti tulla niin sanottuja maneereita, kuten joku toistuva sana, tai tietty äänensävy, tai jollakin muulla tavalla tietyn fiiliksen nostattaminen. Sellaisilla ei kuitenkaan ole mitään tehoa tai vaikutusta Jumalaan. Meille niistä voi olla apua, mutta näissä aletaan olla jo aika lähellä sanojen latelemista - sitä, mistä Herramme varoitti (Matt. 6: 7). Rukouksen tekee eläväksi se, kun rukoilee uusilla ja entiseen verrattuna vähän erilaisilla sanoilla Herraa! Rukous vaatii rohkeutta murtaa totutut sanamuodot.

Joskus rukoileminen voi tuntua ponnistelulta tai teennäiseltä. Silloin on hyvä muistaa, että me emme pelastu rukoilemalla – vaan turvautumalla Jeesukseen. Jumala ei vaadi rukousta pelastuksen ehtona. Eikä Jumala tarvitse minun rukoustani mihinkään, vaan minä tarvitsen rukoustani pysyäkseni uskossa. Jumala on kaikkivaltias, hän selviää ilman minun rukousta, mutta minä en selviä. Rukous pitää minut lähellä Jeesusta.

Moni turhautuu siihen, että ei näe vastauksia rukouksiinsa. Mutta kyllä Jumala vastaa aina rukouksiimme! Vastauksia on neljää lajia: 1) ei, 2) kyllä, 3) ei vielä ja 4) kyllä mutta toisella tavalla.

Lopuksi: rukous vaatii nöyrytystä. Rukous tekee meidät lapsen kaltaiseksi, joka ei komentele vaan kuuntelee – kuuntelee Jumalaa ja myös lähimmäisiään. Rukous panee toimimaan rukouksen mukaan: kun rukoilemme Jumalan hyvän tahdon toteutumista, alamme toimia lähimmäistemme, itsemme ja luomakunnan parhaaksi.

Rukoilemme: Pyhä Jumala, Herramme tähden rakas isämme! Kiitos, että saamme puhua sinulle ja että sinä puhut meille. Kiitos, että Herramme Jeesuksen Kristuksen tähden Sinä kuulet meitä ja tahdot ottaa meidät luoksesi! Sinua me kiitämme kaikista lahjoistasi, joita olet meille antanut. Me ylistämme ja palvomme Sinua, kaikkivaltiaasta ja kaikkitietävää hyvää Jumalaamme: sinä olet suuri ja pyhä, korkea ja mahtava! Aamen.